

MEDIF

Poul Ankers Gade 2, 1271 København K.

31. januar 1978

I anledning af det af handelsministeren den 2. december 1977 fremsatte lovforslag om ændring af patentloven af 20. december 1967 skal MEDIF – ud over at henvise til foreningens i kopi vedlagte skrivelse af 11. august 1976 til handelsministeriet – anføre følgende:

Som tidligere tilkendegivet anser MEDIF de foreslåede ændringer af patentloven som en klar forbedring af reglerne om patenter. Det skal herved understreges, at der i den gældende patentlov har ligget en hensigt om indrømmelse af stofpatentering på blandt andet lægemidler, idet det blev lagt op til handelsministeren at fastlægge tidspunktet for, hvornår stofpatentering skulle gennemføres, jfr. patentlovens kapitel XI.

I dag må de synspunkter, der har været fremført imod stofpatentering, have mistet deres vægt. Det hyppigt anførte synspunkt om, at stofpatentering vil medføre, at lægemiddelopfindelser kan forholdes patienter eller medføre en fordyrelse af lægemidlerne, har ikke i noget land vist sig at holde stik. Tværtimod vil adgang til stofpatentering virke fremmende på konkurrencen mellem de forskende medicinvirksomheder og tilskynde til yderligere forskning af nye lægemidler og videreudvikling og forbedring af allerede kendte lægemidler. Sygdomsbehandlingen vil derigennem generelt få bedre vilkår, og forskningen vil i meget høj grad være orienteret mod nye landvindinger.

Heroverfor står det i dag i Danmark gældende system med et såkaldt fremgangsmådepatent. Dette system tilskynder til udforskning af nye metoder til fremstilling af allerede kendte lægemidler. En sådan forskning er unødvendigt ressourcekrævende. Det kan ikke være rigtigt, at højt udviklede industrisamfund som de vesteuropæiske ofrer store ressourcer på forskning, hvis formål er at søge nye veje til fremstilling af allerede

kendte lægemidler. Tværtimod bør de til rådighed stående midler sættes ind på udforskning af lægemidler til bekæmpelse af sygdomme, som man endnu ikke har fundet effektive midler imod. Her kan blot nævnes hjerte-karsygdomme og cancer.

Der har fra monopoltilsynets side været givet udtryk for, at stofpatentering af blandt andet lægemidler set ud fra en konkurrencepolitisk synsvinkel vil være yderst betænkelig. Denne opfattelse må på det bestemteste afvises som uholdbar. At en intensiv forskning er omkostningskrævende, kan ikke overraske, men der foreligger ingen sandsynliggørelse af, at stofpatentering som sådan vil medføre en fordyrelse af lægemidlerne. Patenteringsmuligheden vil som ovenfor anført befordre en endnu større indsats og konkurrence inden for forskningen i nye lægemidler, hvilket må være i hele samfundets interesse, da en udvikling af effektive metoder til sygdomsbekæmpelse vil indebære en ønskelig ressourcebesparelse inden for social- og sundhedssektoren. Introduktionen af nye psykofarmaka i begyndelsen af 1950'erne har således betydet en meget væsentlig reduktion af langtidsbehandlingen på statshospitaler af psykiatriske patienter, og et af de seneste præparater til behandling af mavesårpatienter (introducet 1977) ventes at indebære en betydelig reduktion i antallet af kirurgiske indgreb på dette område.

I debatten om det nye lovforslag har det også fra anden side været gjort gældende, at selve patentordningen virker konkurrencebegrænsende, og at de foreslåede ændringer af patentloven udelukkende vil styrke de udenlandske koncerner og multinationale selskaber, bl. a. på lægemiddelområdet. Efter MEDIFs opfattelse er disse synspunkter forældede og uden bund i virkeligheden. Det må erindres, at omtrent alle de lande, vi i øvrigt plejer at sammenligne os med i Europa, ar-